

סדנת כתיבה:

לא נולדתי אישה, אלא נעשיתי אישה:

אני חושבת שלהיות אישה או גבר, זה משהו שנלמד, ולא דווקא מהסביבה. אני אמנם נולדתי במין מסוים פיזית, המין הנשי, אבל זה לא מה שעשה אותי אישה. גבר יכול להוולד גבר פיזית, ולהפוך להיות אישה, ולהפך. הסיבה שאני אישה היום היא בגלל הדעות שלי, ההתנהגות שלי, הצורה שבה אני מתבטאת, חושבת או מתנהגת, ובעיקר כי ככה אני מרגישה. אני מניחה שיש מי שלא יסכים איתי.

כשהייתי צעירה הייתי כוססת ציפורניים, וסבתא שלי כל הזמן הייתה מעירה לי ש"אלה לא ידיים של אישה, אלא של גבר", אבל איך אמורות להראות ידיים של אישה? מי קבע שזה יותר גברי לכסוס ציפורניים? כי זה לא עדין? כי זה לא אסתטי? האם אישה בהכרח צריכה להיות עדינה או אסתטית? לאט לאט למדתי מה לדעתי ראוי שייקרא אישה. גדלתי בבית בו אני חריגה מהנוף הנשי של המשפחה. לא מרצה לפי מה שדורשים ממני, לא מתלבשת לפי מה שחושבים שראוי, לא מדברת בשקט, ולא שותקת איפה שצריך. אני אוהבת לדבר ולהביע את הדעות שלי, גם כשהן לא מתכתבות עם האנשים סביבי. אבל אני עושה את זה בצורה נעימה (לדעתי) כי אני חושבת שזה נימוס בסיסי וכבוד בין בני אדם, לא כי זה "נשי" (והאם זה בהכרח נשי?).

אני לא מתלבשת באופן חושפני לדעתי, אבל לא כדי להסתיר את ה"נשיות שלי", זה לא כי אני מתביישת בה, החלטתי לעצמי שאני חושבת שזה יותר יפה, לי.

נשיות מתקשרת לרוב עם סקסיות ומיניות, אישה נשית היא אישה נאה, ואילו כשאומרים על אישה "גברית" זה לרוב מתקשר עם אישה שנראית לא טוב. ההפרדות הדיכוטומיות האלה בעיני לא מספרות את הסיפור באופן מלא.

אישה יכולה להיות נשית לא משנה איך היא נראית מבחוץ. אנחנו שוכחים לפעמים להסתכל על הבפנים: הרגש, המחשבות, הדעות, ההתיות, מה מכעיס, מה מעציב ומה פוגע, וגם מה משמח, מצחיק ומרגש. העולם החל לחלק קטגוריות פר אישה: אם היא מדברת הרבה היא חופרת, אם היא מביעה את הלחץ שלה היא היסטרית, וקיטלוגים אלה נמשכים.

כל דבר שאני שמה על עצמי היום, זה משהו שאני עושה בשביל עצמי, ולא בשביל הסביבה, בין אם זה איפור שגורם לי להרגיש יפה יותר, או תכשיטים (מוגזמים ככל שיהיו) שגורמים לי להרגיש מקושטת. ואם אחליט שלא להתאפר יותר, גם זה בסדר, ואם אני נועלת יותר בלאנסטון במקום עקבים? האם זה מראה שאני יותר גברית מנשית? בעיני התשובה לכך היא שלילית.

אישה היא מכלול, יש ספקטרום שלם ולא נגמר של נשים, גבוהות נמוכות רזות ומלאות, אין זה מעיד דבר על אישיותן וזהותן, ובטח לא על האם הן נשים.

בעיניי, העובדה שנולדתי למין מסוים לא מכתובה לי את שארית חיי, את הצורה שבה אני אמורה להתנהל או הבגדים שאני צריכה ללבוש. המין המסוים הזה הוא רק מילה שבהתחלה היא חסרת תוכן, ומי שיוצקת לה את אותו התוכן היא אותה אישה- מה שאני תופשת כנשי לא בהכרח יהיה נשי בעיניי אחרת, ובעיניי, כך זה צריך להיות. לכל אישה וגבר יש דעות שונות לגבי מי ומה הם אמורים להיות, ומי שמחליט זה לא הסביבה, אלא הם עצמם. הבחירה להיות דבר מסוים או אחר היא בידי המחליט בלבד, ולא בעיניי מי שמשקיף עליו, ואם למי שמשקיף עליו יש בעיה עם הבחירה, זו בעיה שלו בלבד.

אני חושבת שבמהלך החיים כל אחד מסגל לעצמו את הגרסה הכי טובה של עצמו, והקטלוג של האם זה גברי או נשי לא באמת רלוונטית, זו תחושה פנימית של כל אדם בנפרד.
נאמר לי הרבה פעמים בחיי שאני חצופה, שאני עונה איפה שלא צריך ומתחכמת. אבל בעיניי, זה מה שעושה אותי אישה, ובאופן יותר ספציפי, אני.